

اول جولای ۲۰۲۳ م

نامه سرگشاده انجمن حقوقدانان افغان

جلالتمآب سرمنشی سازمان ملل متحد!

با تقدیم احترام فایقه

انجمن حقوقدانان افغان منحيث يك نهاد مسلكي وظيفه مبرم خود می داند تا موارد آتی مربوط به سرنوشت مادروطن ما را به توجه جلالتمآب شما، جامعه بین المللی و مردم مظلوم ما برساند.

این موارد با درک از رسالت انجمن در قبال افغانستان و مردم مظلوم آن، مبتنی بر منافع و مصالح علیای کشور مطرح می گردد.

اداره سرپرست طالبان که دین، آیین، حقوق و آزادی های مدنی مردم را بگروگان گرفته اند، بخاطر دیدگاه خاص دیوبندی و متحجرانه زعامت شان از دین مبین اسلام که مجموع جهان و کشورهای اسلامی را متعجب ساخته است، درین حدود دو سال نتوانسته است، بحران بزرگ حقوقی را مهار، مشروعیت ملی را حاصل و مورد شناخت بین المللی قرار گیرند. در نتیجه افغانستان بحیث کشور فاقد دولت مشروع و منبعث از اراده آزاد مردم، با انزوای بین المللی مواجه شده است.

تداوم این احوال اسفبار، در حالی که افغانستان در معرض کشمکش جیوپولوتیک اقتصاد محور، رقبای منطقوی و بین المللی قرار دارد، مصائب

اضافی دیگر را بر کشور ما تحمیل و آن را بسمت آشوب‌های جدید می‌برد و آنرا به مأمّن امن تروریستان بین‌المللی مبدل و مشوق همسایه‌های حریص و فرصت طلب، بخاطر تاراج منابع زیر زمینی و معادن گردیده است.

درین نامه به ایجاز فقط بر دو مورد که درین روزها مبرمیت خاص کسب نموده است، مکث می‌نماییم:

۱. تاراج منابع زیر زمینی و معادن افغانستان:

بر طبق گزارشات مطبوعات و موسسات بین‌المللی دولت‌های پاکستان (که در نقش قیم افغانستان عمل می‌نماید)، چین و ایران در قریب دو سال اخیر قراردادهای را با اداره سرپرست طالبان عقد نموده اند که منحیث نمونه می‌توان از قرارداد فروش ذغال سنگ با پاکستان، نفت حوزه دریای آمو، قرارداد دالری لیتیوم (اپریل سالجاری) با چین و سرمایه‌گذاری‌های ایران روی منابع طبیعی در روزهای اخیر، یادمانی می‌نماییم. معادن و منابع زیرزمینی متعلق به تمام مردم و نسل‌های امروز و فردای افغانستان است، که بنابر اهمیت آن، تایید نهایی در چنین موارد کلان ملی در پارلمان و یا لویه جرگه‌ها صورت می‌گیرد.

این زدوبندها از یکطرف بنابر دست بالای همسایه‌ها، ضعف دولت جانب افغانی، احتیاج شدید اقتصادی اداره طالبان و مغایر منافع ملی افغانستان و عملاً تاراج ثروت‌های ملی ما است. چنانچه آقای شهباز شریف بحیث دستاورد حکومت خود، اعلام نمود که «با واردات ذغال سنگ از افغانستان، دو هزار و دو صد ملیون دالر صرفه جویی کرده ایم.»

از جانب دیگر بنابر فقدان مشروعیت، اداره سرپرست واجد شرایط لازم برای عقد قرارداد نمی‌باشد و از قرار معلوم بسیاری

از مسولان شان در فهرست سیاه بین‌المللی قرار دارند. حکومت دیفکتوی طالبان در جمع حکومتات "تابع" حقوق بین‌المللی قرار ندارد و رهبران شان تا کنون از احترام و رعایت منشور سازمان ملل متحد و میثاق‌های بین‌المللی که افغانستان به آنها الحاق و ملزم به رعایت آن می‌باشد، اطمینان نداده‌اند. مطابق به احکام قوانین افغانستان (که استمرار آن مجهول است) و معیارهای قبول شده حقوق بین‌المللی و بویژه کنوانسیون (۱۹۶۹م) وین در مورد حقوق معاهدات، چنین «قراردادها» همانند «قرارداد دوحه» مشروعیت نداشته و (کان لم یکن) پنداشته می‌شود.

البته بنابر تحریم و انزوای بین‌المللی، فقدان برنامه‌های کلان رشد ملی، عدم مدیریت و تثبیت اولویت‌ها و نبود شفافیت، اجرایی شدن تعداد ازین «قراردادها» زیر سوال قرار می‌گیرد. مبرهن است که در صورت بروز مشکل، اداره طالبان به هیچ مرجع معتبر بین‌المللی شکایت کرده نمی‌تواند.

۲. انتقال گروه‌های تروریستی و تی تی پی به ولایات مختلف افغانستان:

وزیر داخله پاکستان در اوایل ماه جون امسال افشا نمود که: «حکومت طالبان اعضای تی تی پی را از خط دیورند به مناطق دور افتاده دیگر افغانستان می‌فرستد، تا به مناطق مرزی دسترسی نداشته باشند.»

این انتقال بر اساس ستراتیژی از قبل پلان شده پاکستان در مناطق مختلف بشمول ولایات شمالی افغانستان بخاطر سپید ساختن نام و نقش آن کشور بحیث "مرکز و حامی" تروریسم و تبدیل نمودن کشور ما به «تخته خیز» تروریسم به آسیای میانه، است که آی اس آی و شرکای بین‌المللی شان رهبری آنرا

عاهده دار می‌باشند. اعتراف صدراعظم پاکستان در هفتاد و هفتمین مجمع عمومی سازمان ملل متحد، که «افغانستان دوباره به پناهگاه امن تروریستان مبدل می‌گردد»، موید این پلان خصمانه می‌باشد. حضور تروریستان بین‌المللی در افغانستان عامل نگرانی کشورهای منطقه و همجوار افغانستان است که در اسناد شورای امنیت ملل متحد نیز بازتاب یافته است. قربانی اصلی این پلان شوم، افغانستان و مردم مظلوم آن است که کشورشان به آشوب‌های جدید و بطرف سوریه شدن کشانیده می‌شود و جامعه بشدت منقطب، جنگ زده و فقیر ما را بطرف منازعات محلی و قومی می‌برد.

موارد فوق الذکر بخش از دسایس‌الحیل بخاطر تضعیف و تاراج کشوری است که تراژیدی خونبار و تداوم آن در نیم قرن گذشته معلول و محصول مداخله و تجاوز خارجی است. جامعه بین‌المللی بشمول اعضای دایمی شورای امنیت سازمان ملل متحد و بویژه دولت ایالات متحده امریکا، در قبال افغانستان و مردم مظلوم آن مکلفیت اخلاقی دارند.

انجمن حقوقدانان افغان خواهان عطف توجه جلالتمآب سرمنشی سازمان ملل متحد به حل و فصل موضوع مهاجران آنطرف خط دیورند می‌باشد، تا بکمک و تحت نظر کمیشنری عالی آن سازمان در امور مهاجران بخانه و کاشانه شان برگردانده شوند و نباید ازین مظلومان، حکومت پاکستان و اداره سرپرست طالبان استفاده ابزاری نمایند.

البته عودت داوطلبانه مهاجران افغان از کشورهای پاکستان و ایران و بی‌جاشدگان داخلی که طی سالیان متوالی بخاطر آفت جنگ و تسلط جنگ سالاران در نقاط مختلف کشور، آواره گردیده اند، موضوع جداگانه است و باید زمینه عودت و بازگشت شان، توسط اداره مهاجرین، با جلب مساعدت کمیشنری عالی سازمان ملل متحد بخانه و کاشانه شان

سازماندهی گردد.

انجمن حقوقدانان افغان از جلالتمآب محترم می‌خواهد تا از داعیه برحق و مشروع مردم مظلوم افغانستان واحد، تجزیه ناپذیر و خانه مشترک تمام اقوام با هم برادر و برابر، که در مطابقت کامل با ارزش‌های حقوق بین‌المللی مندرج در منشور، میثاق‌ها و کنوانسیون‌های سازمان ملل متحد قرارداد، حمایت و مساعی جمیله شانرا بخاطر تحقق آن مبذول خواهند فرمود.

با تجدید احترام فایقه

هیأت اجراییه انجمن حقوقدانان افغان

میر عبدالواحد سادات رییس انجمن